

Άρξασθε παράγειν...

Γράφει ο Γιώργος Περέντης
Επίτιμος Πρόεδρος Σ.Ε.Π.Ε.Τ.Ε.

Βρισκόμαστε ήδη στο τρίτο μνημόνιο, η συρρίκνωση της οικονομίας συνεχίζεται, η φτωχοποίηση της κοινωνίας διευρύνεται και η φορολογία αυξάνει, σε μία περίοδο μάλιστα, όπου η φοροδοτική ικανότητα της μεσαίας τάξης και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων έχει εξαντληθεί. Οι υψηλοί φόροι στις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες είναι ανταποδοτικοί. Οι πολίτες τους απολαμβάνουν υψηλού επιπέδου υπηρεσίες στους τομείς υγείας, παιδείας, επιχειρηματικότητας, κοινωνικής ασφάλισης και κοινωνικών παροχών. Στη χώρα μας, παρά τις συνεχείς περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, την επιβολή συνεχών φόρων και τη λήψη δυσβάστακτων μέτρων, όλα τα παραπάνω διαρκώς υποβαθμίζονται.

Δυστυχώς, είμαστε ο αδύναμος κρίκος στη σχέση μας με τους δανειστές. Τώρα, κάτω από πολύ πιο δύσκολες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες, η χώρα καλείται να υλοποιήσει τα προβλεπόμενα στο μνημόνιο. Απουσιάζουν όμως τα προγράμματα ανάπτυξης που θα μας βγάλουν από την κρίση.

Αλλά για να έλθει η πολυπόθητη ανάπτυξη, χρειάζονται πολιτική σταθερότητα, εθνική προσπάθεια, πολλή δουλειά από την πολιτεία και τους πολίτες, δομικές αλλαγές στην οικονομία και την κοινωνία. Και βέβαια, απαιτείται νέο παραγωγικό μοντέλο που θα δημιουργήσει εθνικό πλούτο και νέες θέσεις εργασίας, που όμως θα στηρίζονται σε θεσμούς και συλλογικές διαπραγματεύσεις, καθώς επίσης και σε συντάξεις που θα στηρίζονται στις καταβαλλόμενες εισφορές. Δεν είναι δυνατόν το 80% του ΑΕΠ να προέρχεται από την παροχή υπηρεσιών και μόνο το υπόλοιπο 20% από την παραγωγή προϊόντων. Ο συσχετισμός αυτός επιβάλλεται να διαφοροποιηθεί άμεσα. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει επιτέλους να αρχίσουμε να παράγουμε προϊόντα, ξεκινώντας από αυτά που θα μας καταστήσουν αυτόνομοι, όπως τα παλιά χρο-

νια τα γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα, χρησιμοποιώντας νέες εξελιγμένες τεχνολογίες.

Βέβαια, πρέπει να αξιοποιήσουμε και τα άλλα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα, όπως είναι η σωστή τουριστική ανάπτυξη που θα φέρνει τα αναμενόμενα έσοδα στη χώρα, η ναυτιλία που

να ξαναβάλει την ελληνική σημαία στα καράβια της, οι καινοτόμες και νεοφυείς επιχειρήσεις που θα δώσουν τη δική τους ώθηση στην ανάπτυξη της οικονομίας.

πληρώνουν όλοι τους φόρους που τους αναλογούν. Η πληρωμή του φόρου είναι πατριωτική πράξη. Για να μπορούμε να απαιτούμε κοινωνικές παροχές από την πολιτεία, που πρέπει να μεριμνήσει για σταθερό φορολογικό σύστημα και χρηστή διαχείριση των φόρων. Και φυσικά, αυτοί που καταχράστηκαν χρήμα, πρέπει τουλάχιστον να το επιστρέψουν στο ακέραιο.

Το τραπεζικό σύστημα είναι ανάγκη να ισορροπήσει άμεσα και, μετά την ανακεφαλαίωση, να επιδιώξει την επιστροφή των καταθέσεων, τη σωστή και δίκαιη διαχείριση των κόκκινων δανείων και την άρση των capital controls. Επίσης, είναι απαραίτητο οι τράπεζες να στηρίξουν νέα βιώσιμα επενδυτικά σχέδια για την ανάκαμψη της οικονομίας. Και φυσικά δεν πρέπει να επαναληφθεί το φαινόμενο των θαλασσοδανείων, για τα οποία οι υπεύθυνοι πρέπει να λογοδοτήσουν. Η έξοδος από την οικονομική κρίση θα είναι μια δύσκολη υπόθεση για τη χώρα μας και για εμάς τους πολίτες. Γι αυτό απαιτείται εθνική προσπάθεια, συναίνεση, σχέδιο. Όχι άλλη απληστεία, αλαζονεία, διαπλοκή και διαφθορά. Το παράδειγμα σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία πρέπει να δώσει η κάθε είδους ηγεσία. Πολιτική, συνδικαλιστική και, φυσικά, επιχειρηματική, συμπεριλαμβανομένων και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Αν και οι δεσμοί που υφίστανται από την εποχή της Σοβιετικής Ένωσης με την Συρία έχουν εξασθενήσει, τα σημερινά στρατηγικά συμφέροντα της Ρωσίας επιβάλλουν στον Πρόεδρο Πούτιν τη στρατιωτική ανάμιξη του στην συριακή διαμάχη υπέρ του Προέδρου Άσαντ.

ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΑΝΑΜΙΞΗΣ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑΚΗ ΔΙΑΜΑΧΗ

Γράφει ο Δημήτρης Α. Ζακοντίνο
ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ
Α' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΛΙΣΜΕ

Προσπαθώντας να επισφράγισουμε τα συμφέροντα της Ρωσίας, πέραν των βάσεων που αποκτά επί Συριακού εδάφους, θα μπορούσαμε να παραθέσουμε τις κάτωθι εξηγήσεις. Ένα σκεπτικό αυτής της ενέργειας του Προέδρου Πούτιν μπορεί να είναι η πρόθεσή του να επιβάλει ένα Συριακό κράτος, κατά βάση στα παράλια της Μεσογείου, στο οποίο η μειονότητα των Αλεβιτών θα μετατρεπόταν σε πλειοψηφία. Εξυπακούεται ότι στην περίπτωση επικράτησης στη Συρία του ισλαμικού κράτους, είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα επακολουθούσε, στην καλύτερη περίπτωση, η απομάκρυνση των Αλεβιτών.

παρούσα χρονική περίοδο, δεδομένης της ενεργειακής εξάρτησης της Ευρώπης από τη Ρωσία, αλλά και των εμπορικών σχέσεων που υφίστανται μεταξύ τους.

Έτσι λοιπόν θα μπορούσαμε να υποθέσουμε ότι αυτό που θέλει να κάνει ο Πούτιν στη Συρία είναι η πλήρης κατεδάφιση του ισλαμικού κράτους, πριν αυτό κυριαρχήσει και οι διάφορες οργανώσεις που το απαρτίζουν και στελεχώνονται από τζχαντιστές προερχόμενες από τον Καύκασο, το Ουζμπεκιστάν, την Κιργιζία και την επαρχία Ξινγιάνγκ της Κίνας, γυρίσουν στις περιοχές τους και προκαλέσουν μείζονα προβλήματα στη Ρωσία αλλά και στις χώρες τους.

Όμως δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να παραβλεφθεί στη ρωσική επέμβαση η οικονομική διάστασή της, που αποσκοπεί στην διασφάλιση της ρωσικής πρωτοκαθεδρίας στην αγορά φυσικού αερίου στην Ευρώπη, ειδικά τώρα που τα κοιτάσματα της Βόρειας Θάλασσας δείχνουν ότι εξαντλούνται.

Η δυνητική απειλή για το ρωσικό φυσικό αέριο δείχνει να έρχεται από το Κατάρ, το οποίο από το 1990 εκμεταλλεύεται μαζί με το Ιράν στον Περσικό

κόλπο το μεγαλύτερο ίσως κοιτάσμα φυσικού αερίου στον κόσμο, που έχει την ονομασία "SOUTH PARS".

Η κυβέρνηση του Κατάρ, ενός από τους μεγαλύτερους προμηθευτές LNG (υδροποιημένο φυσικό αέριο) στον κόσμο, αναγκάζομενη λόγω της πτώσης των τιμών των υδρογονανθράκων να διαμορφώσει μία πολιτική απόκτησης νέων μεριδίων στην διεθνή αγορά φ.α. και στοχεύοντας ιδιαίτερα την αγορά της Δ. Ευρώπης γνωρίζει εκ των προτέρων, ότι αυτό δεν θα μπορέσει ουδέποτε να επιτευχθεί με ένα ακριβό προϊόν, λόγω της επιβάρυνσής του με το κόστος υδροποίησης και το κόστος μεταφοράς του δια θαλάσσης.

Έτσι λοιπόν ο σχεδιασμός της προβλέπει την κατασκευή αγωγού, ο οποίος θα διέρχεται μέσω Σαουδικής Αραβίας, Ιορδανίας, Συρίας, Τουρκίας με κατεύθυνση την Δ. Ευρώπη, καθιστώντας με αυτήν την επένδυση το φ.α. του Κατάρ λίαν

ανταγωνιστικό. Τούτο βέβαια θα ήταν επικτό εάν απομακρυνόταν από την εξουσία το καθεστώς του προέδρου Άσαντ, ενώ παράλληλα θα εξέλιπε και ο κίνδυνος υλοποίησης συμφωνίας του 2011 μεταξύ των κυβερνήσεων Ιράν, Ιράκ και Συρίας που αποσκοπούσε στην κατασκευή αγωγού με την ονομασία "Ισλαμικός αγωγός" και που θα μετέφερε φ.α. από το περσικό τμήμα του "SOUTH PARS" στις ακτές της Μεσογείου.

Κατά συνέπεια, η ρωσική στρατιωτική επέμβαση αποκτά ιδιαίτερη σημασία καθώς, αφ' ενός στοχεύει στην κατεδάφιση του Ισλαμικού κράτους και την εξόντωση των ισλαμικών σαλαφιστικών* ομάδων που προέρχονται από χώρες της π. Σοβιετικής Ένωσης, αφ' ετέρου στην διατήρηση του status που όμως, μάλιστα θα αποκλείσει την κατασκευή αγωγού από το Κατάρ προς την Ευρώπη μέσω της προαναφερόμενης διαδρομής. Η πολιτική της Ρωσίας που αποσκοπεί στην επίτευξη αυτού του στόχου, σημαίνει ότι έρχεται σε διάσταση με την πολιτική των ΗΠΑ που θα επιθυμούσαν μια μερική διαφοροποίηση των προμηθευτών των χωρών της Δ. Ευρώπης σε φ.α. αλλά και της Τουρκίας, που μέσω της κατασκευής του αγωγού έβλεπε ότι θα εξελίσσεται σε ενεργειακό κόμβο με αναβαθμισμένο ρόλο στην διεθνή σκηνή.

Πάντως σε κάθε περίπτωση, η όποια επίλυση του προβλήματος θα πρέπει να εξηγηθεί σε πολλή αντικρουόμενα συμφέροντα.

***Σαλαφισμός:** Είναι γνωστός στη Σαουδική Αραβία ως Ουαχαμπίσμος και αποτελεί ένα φονταμενταλιστικό παρακλάδι του Ισλάμ που ήρθε στο επίκεντρο του Διεθνούς ενδιαφέροντος τον Μάρτιο 2001 λίγους μήνες πριν την επίθεση 11/9/2001 και οι οποίοι καταδικάζουν ως ειδωλόλατρα κάθε μη παραδοσιακή μορφή λατρείας. Τάσσονται επίσης υπέρ της καθιέρωσης του ισλαμικού πολιτικού κανόνα και του αυστηρού νόμου της Σαρίας.

Έχει απαρχές στη Σαουδική Αραβία, καθώς ξεπήδησε από φυλές Βεδουίνων και κυριαρχεί στην Σαουδαραβική χερσόνησο από το 1700.

Τέλος, φημιολογείται ότι η Βασιλική Οικογένεια της Σαουδικής Αραβίας έχει κάνει μία συμφωνία με τους ηγέτες των Ουαχαμπίτων να χρηματοδοτείται η προσπάθεια εξαγωγής του δόγματός σε μουσουλμανικούς πληθυσμούς σε όλο τον κόσμο με την προϋπόθεση ότι δε θα πειράξουν ποτέ κανέναν από το Βασιλικό Οίκο του Σαούδ.

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ

Γράφει η Εύη Μαντά
Αναπληρώτρια Γενική Γραμματέας

ουσία της ύπαρξής της, όσο κι αν σας φαίνεται παράξενο, λειτουργεί και διαρκώς επεκτείνεται ο εθελοντισμός.

Εθελοντισμός σημαίνει αλληλεγγύη, ανιδιοτελής προσφορά, κοινωνική συνοχή και ευαισθησία. Εκφράζεται με πολλούς τρόπους και ο καθένας από αυτούς έχει τη δική του σφραγίδα, φυσιογνωμία και μέθοδο δράσης. Μεμονωμένα ή ομαδικά, ως ίδρυμα, σωματείο, σύλλογος ή αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, ο εθελοντισμός έχει καθιερωθεί πλέον ως ο θεσμός εκείνος που συμβάλλει στην αντιμετώπιση των κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών προβλημάτων και καλείται να αναπληρώσει τα κενά που δημιουργεί η αδυναμία του κράτους, της πολιτείας και των μηχανισμών ή διαδικασιών της αγοράς. Πεδία εφαρμογής του είναι ο Άνθρωπος, το Ζωικό Βασίλειο, το Περιβάλλον, ο Πολιτισμός, οι Κοινωνικές Υπηρεσίες. Ο εθελοντισμός δεν είναι απλά ένας

όρος. Πρόκειται για στάση ζωής, νοοτροπία δράσης και έκφρασης, ενεργό συμμετοχή στην προάσπιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων του Ανθρώπου, αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου και κάλυψη των εσωτερικών αναζητήσεων της ανθρώπινης φύσης.

Μία από τις κυριότερες μορφές εθελοντισμού αποτελεί η ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ. Στις μέρες μας η έλλειψη και η ανεπάρκεια αίματος είναι μια ακόμα ύψιστη κατάσταση που θέτει σε κίνδυνο την ζωή όσων χρειάζονται αίμα ως θεραπευτικό μέσον. Δυστυχώς το αίμα δεν μπορεί να διατηρηθεί για μεγάλο χρονικό διάστημα, συνεπώς η ανάγκη για εθελοντική αιμοδοσία γίνεται επιτακτική. Η εθελοντική αιμοδοσία είναι απόλυτα ασφαλής, δεν απαιτεί ιδιαίτερη προετοιμασία, και ο δότης δεν διατρέχει κανέναν κίνδυνο για

την υγεία του. Σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις -πχ υψηλού αιματοκρίτη- η αιμοδοσία κάνει καλό στον ίδιο τον δότη. Η εθελοντική αιμοδοσία είναι χειρονομία καλής θέλησης, φροντίδας και αγάπης, δώρο ζωής και ανεκτίμητη βοήθεια για το συνάνθρωπό μας.

Συγχαρητήρια σε όλους τους συναδέλφους-αιμοδότες και βέβαια στα μέλη του ΣΕΠΕΤΕ Στέφανο Κωστάκη και Αλέξανδρο Βασιλειάδη. Η πράξη τους να γίνει παράδειγμα και προτροπή για όλους μας. Συγχαρητήρια και στο ΤΥΠΕΤ, αλλά και σε όλους όσους εργάστηκαν για την επιτυχημένη τελετή βράβευσης των εθελοντών αιμοδοτών που πραγματοποιήθηκε στις 4 Νοεμβρίου 2015, στο Μέγαρο Μελά.